

REBOMBORI

BUTLLETÍ ANUAL D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

Teniu a les mans el nostre segon "REBOMBORI" on reflexionem sobre el present de la nostra ciutat i sobre el seu futur, aportant també algunes idees respecte al que es pot fer per millorar-la.

Publiquem aquest butlletí amb la voluntat de compartir tot això amb vosaltres.

Hem fet pocs exemplars en paper per tal de no malbaratar recursos naturals, podreu trobar-lo també en format digital a la nostra web.

La nostra ciutat. Un futur en comú.

... planejar la ciutat és un esforç col·lectiu on cadascú ha de tenir en compte el que necessita l'altre...

El planejament urbà de la nostra ciutat ha d'estar molt ben pensat. Posem en joc la qualitat de vida, la convivència, la salut, la seguretat, la comunicació, l'educació.....

I amb això, el dret a tenir una ciutat eficient, pensada per a tots i totes: homes, dones, gent gran, infants, discapacitats/des, famílies, persones soles... fent equipaments sostenibles econòmic i socialment, com és el cas d'un Centre Cívic adequat.

Però el que és més important: una ciutat que hem de compartir, útil per als que van a treballar o necessiten d'un ús segur i sa per a la vida quotidiana.

Planejar la ciutat és un esforç col·lectiu on cadascú ha de tenir en compte el que necessita l'altre.

És pensar, també, el que cal preservar per a les generacions del futur:

El patrimoni històric i cultural.

L'Estany, les hortes i les seves infraestructures, els recs i rieres i els seus ecosistemes.

Això vol dir anar un pas més endavant de l'ara, de l'aquí i del que jo vull. Deixant en segon lloc els interessos particulars, perquè planejar la ciutat dels propers anys ha de significar sentir l'orgull de pertànyer a una ciutat que ha pensat en tothom.

Amb aquest butlletí, volem contribuir a la reflexió sobre el futur de la nostra Ciutat.

Núria Langa i Estadella, portaveu del Grup Municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds

Treballant per Banyoles!

Parlem de...
URBANISME I MODEL DE CIUTAT

Quan volem parlar de model de ciutat i, especialment d'urbanisme, en general ens costa molt d'anar més enllà de quatre propostes globals i d'alguns conceptes ideològics/teòrics com que sigui pràctica, sostenible, moderna, maca, etc. Sovint no hi ha prou coneixement tècnic per fer propostes realistes, però com sempre un es pot informar, i un cop passat aquest temps, cal ser valent i proposar.

Actualment està encarregat el nou planejament urbanístic (POUM) de Banyoles i això vol dir planejar les necessitats de Banyoles a 20 anys vista.

La Banyoles del futur, que no hauria de ser massa llunyà, urbanísticament té diversos reptes, derivats del planejament actual vigent des del 1985, i que cal solucionar:

- **Hi ha una manca d'equipaments que actualment no tenen espai on ubicar-se: de forma urgent podrien ser centre cívic, estació d'autobusos, nova escola, nova biblioteca i zones d'aparcaments prop del centre.**
- **Banyoles té un nus de comunicacions per la zona d'entre Can Puig i Mas Palau que genera conflictes en la mobilitat i que cal solucionar per millorar la circulació a la ciutat.**
- **Com incorporar la zona de sota Monestir i entorn de la carretera de Vilavenut a la ciutat ?**
- **Fusionar funcionalment i també paisatgísticament la ciutat amb el seu entorn natural**

Fins ara l'urbanisme es basava en que la ciutat ha de créixer, que s'ha d'ocupar tot el sol pla i útil del municipi per a ser edificat, que quant més s'edifiqui més ingressos a l'ajuntament, que edifiquem tots els espais igual i amb els mateixos criteris i que fem cas omís del patrimoni i dels valors intrínsecs del territori i ho homogeneïtzem tot, sense respecte pel medi ambient ni per la història del municipi.

Sota aquests principis la solució als reptes són clars: utilitzem sota Monestir per fer una gran ronda viària per l'est del municipi, hi construïm els aparcaments i altres equipaments, a més podrem urbanitzar i créixer, i ja deixarem dos o tres horts protegits per fer un mini parc urbà.

Aquest model "*desarrollista*" no només és el que ens ha portat a la crisi, sinó que hipoteca el nostre futur, com ho va fer l'actual pla.

El resultat de tot plegat és veure com la ciutat ha anat creixent i ofegant l'entorn de l'estany de Banyoles, creant barreres entre allò natural i allò urbà.

segueix...

... segueix

URBANISME I MODEL DE CIUTAT

El Model ICV- independents de Banyoles basat en una nova mentalitat, construir la ciutat responsablement, proposa:

Fusionar la ciutat amb l'Estany conservant gran part dels recs i hortes a l'entorn de la riera Canaleta, natura i ciutat costat de costat, serà l'Estany el que entrarà a la ciutat pels recs.

Construir un vial de baix impacte per millorar les comunicacions en paral·lel i a una certa distància de la riera Canaleta.

Convertir la zona Industrial de l'entorn de Ronda Monestir en una zona residencial amb edificabilitat densa amb pisos, i on s'hi concentrarien gran part dels equipaments necessaris per a la ciutat.

Concentrar tot el sol destinat a sistemes d'espais lliures - àrees verdes i edificats cap a la zona de Sota Monestir per a conservar els horts i recs.

Restaurar la Riera Canaleta com a parc fluvial, socialitzant l'espai.

Reservar terrenys per al pas del tramvia.

Desenvolupar la zona de sota Monestir amb criteris més rurals, sense negar l'opció a certs usos i ocupacions necessàries per la ciutat, mantenint el caràcter de l'espai i la identitat i caràcter històric de la ciutat.

Banyoles no necessita més del mateix pel futur, hi ha edificis buits i sòl per construir per tenir un creixement raonable i assumible, nosaltres apostem per una nova visió de la ciutat.

CARLES FEO QUER

Poca Broma!

ELUCUBRACIONS SOBRE EL MODEL DE CIUTAT

És curiós: hi ha coses que m'importen molt –en el sentit que afecten directament la meua vida i en sóc conscient– però m'interessen poc. En canvi, n'hi ha d'altres que m'importen poc però m'interessen molt. El futbol, el jazz i la cosmologia, per exemple, són d'aquest segon grup. L'urbanisme pertany, definitivament, al primer.

Quan intento formular-me la pregunta: '¿quin tipus de ciutat vols?' la resposta que em surt de manera espontània és: 'cap'. I quan, de manera disciplinada, em forço a buscar alguna exposició més complerta, assenyada i pròpia de la meua edat, l'únic que sóc capaç de produir són vaguetats com ara: 'que puguem viure més o menys feliços, sense empenyar-nos massa els uns als altres; que hi hagi una mica de verd; sense massa fum, ni pudors, ni sorolls; amb

escoles pels nens i llars d'avis pels grans; i que la violència, com a molt, es vegi només a les pel·lícules...'

És evident que amb això no vaig enlloc. Per aquest motiu, quan vaig llegir a un diari que l'alcalde de Figueres també buscava un model de ciutat i que l'havia trobat, em vaig esperar molt. Resulta que un tipus que es diu Richard Florida, un expert nord-americà en geografia econòmica –o economia geogràfica, no ho he acabat d'esbrinar– ha escrit un llibre que porta per títol '*Quina és la teua ciutat?*' No acaba aquí la cosa: també ha escrit '*L'ascensió de la classe creativa*' i '*Les ciutats i la classe creativa*'. No sé si l'alcalde de Figueres se'ls ha llegit tots tres, però ha decidit adoptar el model de ciutat que propugnen. Vaig decidir informar-me'n.

segueix...

... segueix

Elucubracions sobre el model de ciutat

Només veure la fotografia del senyor Florida al Wikipedia em van sortir les ungles i se'm va arrufar el pel. Ja sé que això no és un argument enraonat. Però el Florida té tot l'aspecte d'un triomfador i la meua relació amb els triomfadors ve a ser com la dels gats amb l'aigua. No els vull veure ni en pintura.

Estic convençut que la quantitat de misèria, violència i injustícia produïda pels humans és directament proporcional a la densitat de triomfadors. Una mica més d'informació em va confirmar la meua intuïció.

El senyor Florida és una estrella global, fa classes i conferències arreu, és consultat per polítics, gestors i empreses de la grossària de BMW o Apple per tal de dissenyar els seus plans d'expansió.

El senyor Florida veu, com en somnis, una ciutat meravellosa, amb gent moderna i 'cool', vestits de 'casual wear', tastant vins francesos entre màster i màster i triomfant com boigs a la vida: la 'classe creativa'. La 'classe creativa' la formen tots aquells que treballen en coses 'creatives', però que rendeixin, com ara: arquitectura, espectacle, comunicació, finances, bussines management, I+D i, fins i tot, algun químic que investigui coses importants per a la humanitat, "quitaarrugas" o maquillatges que no marxin.

Al pròleg de '*Les ciutats i la classe creativa*', el senyor Florida exposa la llei general que du una ciutat a l'èxit –mesurat en dòlars– sense pal·liatius. Es tracta de la 'Llei de les Tres T', a saber: Tecnologia, Talent i Tolerància. Ja no he llegit més.

Pobre Kepler, amb les seves ridícules lleis del moviment dels planetes. Què vulgar Newton i la seva llei de la gravitació universal. Galileu, Einstein, Riemann, Plank... pobres fillets de Déu. Mai haurien format part de la 'classe creativa'. No haurien copsat la majestuosa profunditat de la Llei de les Tres T.

En tot cas, què vol dir 'èxit' aplicat a una ciutat? Florides apart, no fora assenyat concloure que l'èxit d'una ciutat consisteix a esdevenir un lloc on puguin conviure de manera eficient tot tipus de persones? Entenent per eficient que, aquells als quals les coses els van bé ajudin als que no els hi va tan bé; els forts ajudin als dèbils; els que tenen bona vista ajudin als que no; els llestos ajudin als tontos i, així, fins que tothom passi alternativament pels dos conjunts, els que ajuden i els ajudats. Ara bé: com afecta això als plans urbanístics de la ciutat? Des d'aquest punt de vista, s'ha d'acceptar o no el pla d'urbanització de la zona sota monestir? No tinc ni idea.

Aquest esforç intel·lectual m'ha servit, si més no, per treure dues conclusions; primera: encara no sé quin tipus de ciutat vull, però no vull que Banyoles sigui com Figueres d'aquí uns anys, si l'alcalde de Figueres se surt amb la seva. I, segona: no em veig capaç de continuar estudiant urbanisme. És massa fort per a mi.

MIQUEL MOLINA ALVAREZ

L'acudit

Parlem de...

L'ESTACIÓ D'AUTOBUSOS DE BANYOLES

La gent de la nostra ciutat necessita amb urgència una estació d'autobusos digna d'una capital de comarca. L'equip de govern actual ha deixat passar els anys sense resoldre aquest problema, malgrat la resolució del 14 de maig de 2008 del Parlament de Catalunya i el compromís de la Generalitat de portar a terme les actuacions quan hi hagi sòl disponible, i totes les vegades que hem demanat que s'abordi la resolució del problema, han donat llargues, afirmant que no hi ha un lloc on situar-la, i demanant propostes del nostre Grup Municipal.

Per tal de contribuir a desbloquejar el tema, considerem que hi ha **dues alternatives viables**, tenint en compte que l'espai necessari són 7.000 metres quadrats (3.500 per l'estació pròpiament dita i 3.500 per als aparcaments).

La primera estaria situada en la zona compresa entre el carrer Badalona, Països Catalans, carrer Girona i carrer Barcelona.

Aquesta ubicació, ben propera al centre i que permetria l'entrada i sortida dels autobusos per carrers de sentit únic (tal i com recomana l'estudi del RACC sobre mobilitat, confeccionat a petició de l'Equip Municipal, però que no ha estat posat a disposició de la ciutadania), es podria portar a terme immediatament.

Si una vegada resolt el proper POUM, i efectuada la solució definitiva de les entrades Nord i Sud de Banyoles, convingués traslladar-la, en quinze o vint anys de funcionament ja s'hauria amortitzat sobradament i permetria planificar amb temps la nova ubicació.

La segona possibilitat seria un emplaçament definitiu, una mica més llunyà del centre, però amb espai suficient per resoldre l'aparcament, l'enllaç amb sistemes futurs de transport ferroviari "tou" (estació tren-tramvia, tal i com ara recomana el Pla Parcial de les Comarques Gironines i com hem demanat sempre), i equipaments, i ja preparat per rebre l'entrada dels autobusos per les entrades nord i sud. Es tractaria de la zona Passeig de la Farga-carrer del Noc- carrer Mas Famada i Avinguda Mas Riera.

Caldria enllaçar l'estació amb el centre amb una línia de bus urbà, amb freqüències i recorregut adequats a les noves necessitats.

... la ciutat necessita amb urgència una estació d'autobusos digna ...

... ubicació propera al centre ?

... ubicació més llunyana i amb enllaç al centre amb bus urbà ?

I tu, què en penses?

JOSEP MARIA REYES VIDAL

FEINA FETA ... i per fer.

En els darrers dotze mesos hem treballat per portar a terme moltes de les propostes d'aquesta legislatura, tot i que no sempre hem aconseguit resultats tangibles. Sovint, la majoria de l'actual govern municipal ha imposat un altre model... Malgrat això, s'han aconseguit algunes coses importants, que convé siguin conegudes per la ciutadania:

propostes per millorar la ciutat :

... *protecció de les hortes i recs*

... *tren lleuger a Girona i Olot*

... *centre cívic*

- ✓ **Hem avançat en la protecció de les hortes i infraestructures hídriques.** El planejament urbanístic en vigor des de 1984 en preveu la destrucció i substitució per edificis i vials, sense respectar llurs funcions naturals, paisatgístiques ni la seva excepcionalitat històrica.

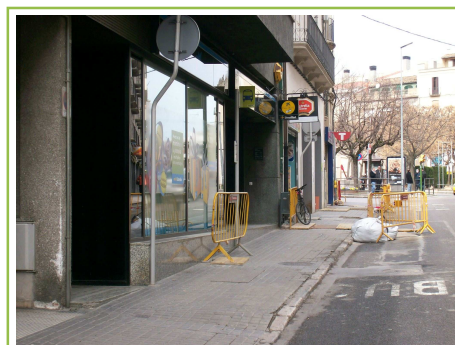
Per això **vam al·legar el Pla Director Urbanístic** del Pla de l'Estany, que no en preveia, tampoc, la protecció. Vam aconseguir que el Ple Municipal s'afegís a la nostra postura i la Ciutat va al·legar el PDU en base a la necessitat de protegir-les. Seguint en la mateixa línia, vam demanar al Ple l'estudi dels valors patrimonials que cal protegir i dels mitjans per fer-ho, avançant que el nostre model seria demanar la declaració de les hortes com a Bé Cultural d'Interès Nacional, de manera que la seva protecció quedaria garantida per la Generalitat. Aquesta proposta va ser rebutjada, fet que ens fa sospitar que les hortes segueixen en perill...

- ✓ **Estem reivindicant amb força un tren lleuger (tramvia) entre Banyoles i Girona.** El Pla d'Infraestructures del Transport de Catalunya preveu la possibilitat (supeditada a estudis de viabilitat) d'un tren lleuger Olot-Girona, potser passant per Banyoles. El Pla Director del Pla de l'Estany l'excloïa, descartant la seva viabilitat econòmica i no reservant espai per al corredor ferroviari.

El nostre Grup Municipal va al·legar el Pla amb arguments sòlids sobre els desplaçaments previsibles, els costos i ingressos d'explotació i l'estalvi d'emissions de CO2. Vam convèncer, també, la resta de grups municipals per al·legar en nom de la ciutat. I hem vist amb satisfacció com ara el Pla Territorial de les Comarques Gironines (que ha de fer la integració dels diferents Plans Directors) torna a presentar com una possibilitat ben real el tren lleuger Girona-Banyoles-Olot, i el tram Banyoles-Girona, com el primer a executar, donada la seva demanda.

- ✓ **Treballem sense pausa, però amb poc èxit** per convèncer el Govern Municipal de la urgència i necessitat d'encarar la construcció d'un **Centre Cívic** com el què mereix la ciutat i una **estació d'autobusos**; donant idees sobre els millors emplaçaments possibles (tal i com es pot veure en un altre lloc d'aquest Butlletí) i sobre la forma de finançament (Plans Zapatero).

segueix...

... segueix

FEINA FETA ... i per fer.

- ✓ Hem aconseguït la creació d'un **Consell Municipal de Salut** per permetre la participació de la ciutadania en tots els temes que afecten aquest dret fonamental i la d'un **Consell de Cooperació i Solidaritat**. Pel contrari, la majoria municipal ha descartat la creació d'un **Consell Assessor d'Urbanisme** que hauria permès la participació estable de la ciutadania en les decisions urbanístiques i mediambientals, i ha impedit la redacció de convenis entre Banyoles i Condega i Segundo Montes que haurien dotat de contingut els agermanaments solidaris.

- ... *Consell de salut*
- ... *Consell de Cooperació i Solidaritat*
- ... *Consell Assessor d'Urbanisme*
- ... *Memòria Històrica*
- ... *protecció a la família*

- ✓ Portem a la ciutat propostes concretes de reivindicació de la Memòria Històrica: hem aconseguït la recuperació de la Sardana Republicana (que no s'avia representat en 70 anys), actuacions en el nomenclàtor dels carrers de la ciutat, exposicions i xerrades i l'exhibició de la bandera tricolor cada 14 d'abril a l'Ajuntament.
- ✓ Hem presentat propostes per a la protecció de la família: un **servei de mainaderes expertes (baby minders)**, l'**homologació de les famílies monoparentals i les nombroses** i un tractament fiscal favorable a unes i altres.

NÚRIA LANGA ESTADELLA
MEMÒRIA DEL NOSTRE TEMPS

Des de 2007, el nostre Grup treballa per la Memòria Històrica, coincidint amb cada 14 d'abril, aniversari de la proclamació de la Segona República, que obrí un camí que van tancar els adversaris del progrés.

Fins ara hem portat a terme activitats tan interessants com l'evocació dels anys de la República, de la Guerra Civil i del

ACTIVITATS EN COMMEMORACIÓ DE LA IIa REPÚBLICA

"Interpretant el sentiment i els anhels del poble que ens acaba de donar el seu sufragi, proclamem la República Catalana com Estat integrant de la Federació Ibèrica."

Francesc Macià 14 d'abril de 1931

Dissabte 17 d'abril, Espai Jove Comarcal (costat camp de futbol vell), 19:00h

---

Cobloqui sobre l'independentisme durant la República amb Jordi Galofré i Josep Me Reyes professors d'història

---

Debat virtual sobre l'autodeterminació i la IIa República que el podeu trobar a www.iniciativa.cat/plaestany

Cigarrates: **icv**
Independents BNY

Franquisme per en **Francesc Pararols i Mercader** (candidat pel PSUC a l'alcaldia de Girona i regidor); el record, en companyia de la seva família, de Llorenç Busquets i Malagelada, alcalde de Banyoles del PSUC, afusellat pel feixisme a causa de les seves idees; la recuperació de la "Sardana Republicana" de

Joan Viladomat, que ha romàs inèdita durant els darrers 70 anys.

Enguany, però, hem introduït una altra perspectiva: el 14 d'abril de 1931 no solament es va proclamar la Segona República espanyola, sinó també la República Catalana, i en una nova conjuntura crítica en les relacions entre la nostra nació i l'Estat (l'Estatut al "corredor de la mort" i a punt de rebre el cop de bisturi del jutges triats pel PP; les consultes sobre l'autodeterminació en marxa), hem fet una reflexió sobre el paral·lisme entre llavors i ara; sobre les possibilitats, malauradament malaguanyades, que s'obrien llavors i les necessitats que ens apressen ara i ens demanen que prenguem postura. Ens ha ajudat el professor **Jordi Galofré i Illamola-Simal** i algunes de les reflexions sorgides les podeu consultar a la nostra plana Web.

JOSEP MARIA REYES VIDAL

UNA NEVADA I TOTHOM AL SEU LLOC

Les situacions de crisi personals acostumen a reflectir quines són les mancances o fortaleses individuals.

Les situacions de crisi col·lectiva, al seu torn, reflecteixen quina mena de societat, infraestructures i capacitat de reacció tenim. Ha quedat palès que a les comarques gironines no estem preparats per afrontar situacions de crisi.

Les nits sense calefacció amb temperatures sota 0° a les llars de la costa i interior gironines; així com la gent atrapada al tren i al cotxe durant la nevada, han estat un trist exemple.

Tot i això, ens entossudim a creure que som un país capdavanter, ens agrada comparar-nos amb els països nòrdics, però per ser nòrdics cal primer, tenir sous nòrdics, amb

impostos nòrdics, capacitat de treball i solidaritat nòrdica.

Les empreses com Fecsa - Endesa han col·laborat a confeccionar aquesta idea en l'imaginari social, finançant campanyes publicitàries milionàries per fer-nos creure que tenim el millor sistema elèctric d'Europa. Prefereixen **vendre** la idea de que són una empresa capdavantera, que no pas invertir en la millora de la xarxa elèctrica.

Ara bé, la imatge de xarxes elèctriques de mitjana i baixa intensitat , doblades sobre sí mateixes, tortes i reparades temporalment amb pals de fusta han posat de manifest que per ser el primer, s'ha de treballar. Una nevada i tothom al seu lloc.

ANNA JULIÀ CAMPS

Diem què:

ENS FALTA ...

La ciutat continua sense una xarxa de carrils bicicleta que uneixi la ciutat i que doni seguretat al ciclista

Amb la reconversió del camp de futbol vell, de terra a gespa artificial, a partir d'ara s'han acabat els focs pirotècnics, els correfocs, els concerts, i els sopars i altres que es podien fer

Un pla local de seguretat viària, que ens digui que hem de fer per disminuir els accidents dintre de la nostre ciutat

Un ple municipal amb els mitjans suficients perquè tothom entengui que s'està fent a la seva ciutat

Un estació d'autobusos

ENS SOBRA ...

Que la ciutat pagui perquè la Volta Ciclista de Catalunya passi per la nostra ciutat aquest any

El preu que s'ha pagat per reconvertir el camp de futbol vell, pressupostat en 600.000€

La nova nau de la brigada i on també hi haurà la grua municipal, localitzada darrera de l'estació dels bombers. Apartada i incomunicada de la resta de la ciutat

Entendre el plens municipals. Mes rere mes es celebra el ple municipal on en comptes d'explicar l'actuació del govern, s'ha convertit en un pur tràmit administratiu

Competicions internacionals de rem i piragua que només demostren la manca d'hotels, hostals i equipaments que tenim

JOAN LUENGO SALA